

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת וירא
יז מרחשון
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 6
(58)

ארויסגעגעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרס"ב

און דאס קינד פון דער שפחה האט זי גילייגט לעבן דער מלכה.

דערנאך האבן אן גיהויבן די קינדער אונטער צו וואקסן. און דעם בן מלך (דהיינו דאס קינד וואס סע דערוואקסן גיווארן פאם מלך וואס מען האט גימיינט אז דאס איז דער זון פון דעם מלך) האט מען אים מגדל גיווען (דהיינו גינרייסט) און אויפגיהויבן אלע מאל העכער העכער. ביז ער איז זייער גרויס גיווארן און ער איז גיווען איין גרוסער פריה. און דער בן השפחה (דהיינו דער וואס ער איז דערצוויגן גיווארן ביי דער שפחה וואס צום אמת איז ער גיווען דער זון פון דעם מלך בנ"ל) איז אויך דערוואקסן גיווארן ביי דער שפחה. און די ביידע קינדער האבן גילערנט אין איינעם אין איין חדר. און דער אמתיר בן מלך (וואס ער ווערט אנגירופן בן השפחה) האט זיך זיין טבע גיצויגן צום נימוס פון איין מלכות נאר ער איז מגדל גיווארן ביי דעם עבד אין שטוב. און פארקערט דער בן השפחה (וואס ער ווערט אנגירופן בן המלך) האט

<<<

שבת קודש פרשת בראשית, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך וכן שפחה שנתחלפו.

דער ציילט דער הייליגער רבי:

מעשה אמאל איז גיווען איין מלך. איז ביי אים אין שטוב גיווען איין שפחה. וואס זי האט באדינט די מלכה (בן הסתם קין קעכערן טאר ניט אריין קומען צום מלך. נאר די שפחה האט גיהאט עפעס איין אנדער דינסט. א קלינע דינסט) איז גיקומען די צייט וואס די מלכה האט באארפט האבן איין קינד. און די שפחה האט אויך באארפט צו גווינען אין דער צייט. איז גינאנגען די פאפע און האט איבערגיבן די קינדער. פרי זי זאל זעהן וואס דא וועט זיך טאן. וואס דערפון וועט ארויס וואקסן. און זי האט גינומען דאס קינד פון דעם מלך און האט אנדער גילייגט לעבן דער שפחה.

חינוך ווינקל

א קינד'ס מח

טייערע מלמדים און לערערנים. איך וויל ענק מחזק זיין, איר זאלט געדענקן אז 'קינדער זענען קינדער'; קינדער הערן גישט וואס מען רעדט צו זיי, א קינד'ס מח איז ערגעץ אין א אנדערע פלאץ גישט ווי א דערוואקסענע מענטש'ן'ס מח, דערפאר דארף מען האבן אייזערנע געדולד און אייזערנע נערון צו קענען מחנך זיין די קינדער מען זאל גישט ווערן צעפלאצט פון זיי.

וויפיל מאל דארף איך דיר זאגן?!

צו קינדער דארף מען רעדן און רעדן און נאכאמאל רעדן. דער מלמד

כאפט גישט וואס ער טוט, ער שרייט אויפ'ן קינד: "וויפיל מאל דארף איך דיר זאגן?!" "דו הערסט גישט וואס איך רעד צו דיר?!" און געבט נאך צו א צופ, א צי אין אויער, א שטויס וכדומה, דארף ער וויסן, יעצט איז דאס קינד נאך קליין קען ער נאכגישט צוריק געבן פאר'ן מלמד, אבער ווען דאס קינד וועט אויפואקסן קען פאסירן ער זאל חס ושלום אלעס אפלאזן, טאטע מאמע, בית המדרש, תפילין, צניעות השם ישמרינו.

קינדער מאכן א באגלייטן

עס איז גרינג צו האלטן דרשות פון האבן געדולד צו קינדער אבער עס איז זייער שווער דאס מקיים צו זיין, אויך דעם דארף מען האבן אסאך סבלנות

<<<

מוחל", אבער סתם גיין עס דערצייילן פאר א חבר?! דער חבר וועט דאס דאך גיין איבער דערצייילן פאר זיין חבר, ביז יעדער וועט וויסן דערפון.

די נאנסטע מענטשן האבן מיר באגראבן

מוהרא"ש פלעגט זיך אנכאפן זיין בארד זאגענדיג: "איך האב זיך דאס געלערנט אויף מיין בארד, עטץ דארפט זיך שוין דאס נישט לערנען אויף ענקער בארד; איך האב געמיינט עס איז דא אזא זאך ווי 'חברים' נאכדעם האב איך געזען ווי די נאנסטע מענטשן האבן מיר באגראבן!"

מיין נאנטער חבר קען נישט קויפן א סעלפאון?

איך האב אויך געמיינט עס איז דא אזא זאך ווי חברים; יארן צוריק איז איינער איז געקומען צו מיר אין פולל וויינענדיג אז ער וויל קויפן א סעלפאון און ער קען נישט ניצן זיינע אינפארמאציע; דעמאלט האט מען נישט געקענט קויפן א סעלפאון אן אריינגעבן אלע אינפארמאציע, היינט קען יעדער איינער קויפן א סעלפאון, מען דארף דערביי גארנישט אריינגעבן, האט ער מיר געבעטן צי איך קען אים בארגן מיינע אינפארמאציע, איך האב געמיינט ער איז מיין נאנטער חבר, [נאכדעם איז ער געווארן מיין גרעסטער שונא, ער האט מיר געשלאגן וכו' וכו', ער האט דאך נישט קיין צדיק, איז ער אנגעזעצט פון קאפ ביז פיס, ער איז ארומגענומען מיט חובות וכו' וכו'], איך האב זייער רחמנות געהאט אויף אים, מיין הארץ איז אויסגעגאנגען פאר אים 'מיין נאנטער חבר קען נישט קויפן א סעלפאון?' האב איך אים געבארגט אלע מיינע אינפארמאציע, און עד היום הזה, שוין צוואנציג יאר אין א צו, רופן מיר יעדן אינדערפרי קאלעקשאן קאמפעני"ס איינצומאנען געלט וואס ער איז זיי שולדיג אויף מיין אינפארמאציע, ברוך השם אז זיי וועקן מיר אויף יעדן אינדערפרי... יענער איז נישט דא צו געפונען, ואינגו פו לקח אתו אלקים (בראשית ה, כד)... איך קוק עס נישט אן ווי ער איז שולדיג, נאר איך בין שולדיג אז איך האב דעמאלט נאכנישט געהאט קיין צדיק וואס זאל מיר דאס לערנען אז עס איז נישט דא אזא זאך ווי חברים.

ער קען נישט ארויספארן פון לאנד

איך האב שוין לאנג געהאט פארגעסן פון דעם, נאר דאס יאר ראש השנה אין אומאן האב איך געפרעגט די אינגעלייט פון ארץ ישראל: "וואו איז...?" [א אינגערמאן פון ארץ ישראל וואס איז מתרגם די בריוו אויף לשון הקודש], האט מען מיר געענטפערט אז ער קען נישט ארויספארן פון ארץ ישראל, ווייל דארט איז דא א געזעץ אויב ביסטו שולדיג געלט פאר איינעם קענסטו נישט ארויספארן פון לאנד, ווייל ווען נישט דאס וועט ווערן אויס לאנד, אזוי וועט כאטש דער עולם וואס וויל אמאל ארויספארן פון לאנד

זיך זיין טבע גיזויגן צו איין אנדער נימוס נישט אזוי ווי דער נימוס פון איין מלך איז. נאר ער איז מגודל גיווארין ביי דעם מלך אין שטוב. האט ער זיך גימוזט פירן מיט דעם נימוס פון איין מלכות. ווארן מע האט אים אזוי גיפירט מיט דעם נימוס.

אין די באפע מחמת נשים דעתן קלות (דהיינו וויבער האבן איין גרינגע דעה) כלומר זיי קענען זיך נישט איינהאלטן. איז זי גינאנגען און האט אויסגיאנגט דעם סוד פאר איין מענטשן. באשר אז זי האט פארביטן די קינדער און אימליכער מענטש האט זיך איין חבר. אין דער חבר האט נאך איין חבר. האט אזוי איינער אויסגיאנגט דעם אנדערן. ביז דער סוד איז ארויס גיקומען. אזוי ווי דער שטייגער פון דער וועלט איז.

נאר פאר איינעם...

דאס איז זייער א וויכטיגע זאך צו וויסן, מען טאר נישט געטרויען קיין מענטשן, אזוי ווי דער רבי זאגט דא, מען זאגט אויס דעם סוד נאר פאר איינעם, און דער איינער זאגט עס ווייטער אויך נאר פאר איינעם ביז יעדער ווערט געוואויר דערפון.

א גוטער חבר

מען דארף האבן גוטע חברים און דאס איז גאר א וויכטיגע זאך, ווייל אז מען האט א גוטער חבר קען מען זיך שטארקן אינאיינעם אין עבודת השם, אבער געטרויען דעם חבר מיט פריוואטע זאכן - דאס נישט! עס קען זיך דאכטן פארין מענטש ווי ער האט אן אמת'ער, גוטער, נאנטער חבר, ער קען זיך שווערן אז ער האט א גוטער חבר, אבער אין א צייט ארום וועט ער זען ווי זיין בעסטער חבר האט אים חרוב געמאכט זיין לעבן.

די סארט הערינג...

אונדאי דארף מען האבן 'חברים', מען שמועסט מיט חברים, אז מען טרעפט א חבר פּרעגט מען אים: "וואס הערט זיך?" "וואס מאכסטו?" מען גייט צו א שמחה פון א חבר, און אפילו יענעם פארהאלטן "פארנוואס האסטו נישט געקויפט צום קידוש די סארט הערינג וואס איך גלייך?!..." אבער דערצייילן פאר יענעם פריוואטע זאכן - דאס נישט.

דורכפעלער דערציייל נאר פארין אייבערשטן

מען קען קיינעם נישט געטרויען מיט פריוואטע זאכן, אז דו ביסט אראפגעפאלן אין שלעכטע זאכן השם ישמרינו, דערציייל דאס נישט פאר קיינעם אין די וועלט, כשלונות און דורכפעלער דערציייל נאר פארין אייבערשטן, מיר האבן באקומען א מתנה פון רבי'ן, דער רבי האט אונז אויסגעלערנט וואס צו טון ווען מען פאלט אראפ, דאס איז די עצה פון 'התבודדות', זאג פארין אייבערשטן: "רבונז של עולם איך האב דאס געטון, איך בעט דיר זיי מיר

מוזן באצאלן חובות... יארן צוריק ווען ער האט נאכנישט געהאט מוהרא"ש האט ער נישט געוואוסט אז מען טאר נישט געטרויען קיין מענטשן, ער איז זייער א גוטער מענטש האט ער אוועק געבארגט אלע זיינע אינפארמאציע פאר א חבר, יענער חבר האט אנגעזעצט די גאנצע געלט, און יעצט קען ער נישט ארויספארן פון לאנד.

איז בכלל נישט דא אזא אקאוונט אין באנק

אלס אינגערמאן האב איך געהאט א גמ"ח, מענטשן האבן געהאלטן ביי מיר געלט און איך האב גענומען דאס געלט און עס אוועק געבארגט פאר אנדערע מענטשן, נאכדעם האב איך געזען פאר מיר אזא מין אפגרינדט, איך האב געזען פאר מיר ממש דאס טויט, מענטשן האבן געבארגט און נישט באצאלט אדער באצאלט מיט פאלשע טשעקס, עס איז בכלל נישט דא אזא אקאוונט אין באנק... איך האב נישט געהאט איינער וואס זאל מיר דאס לערנען, קיינער האט מיר געלערנט די זאך אז עס איז נישט דא אזא זאך ווי חברים, מען קען קיינעם נישט געטרויען, מוהרא"ש האט מיר אויסגעלערנט אל"ף ב"ת אין לעבן.

עס איז ממש א גזירה מן השמים...

מיט חברים קען מען שמועסן אלעס, "וואס טוט זיך?" "וואס מאכסטו?" "האסט געהערט די נייעס? ביידע" איז געווארן פרעזידענט... דער גאווערנער האט געזאגט אזוי און אזוי עס איז ממש א גזירה מן השמים, מיר זענען אין גלות... - אלעס קען מען רעדן, אבער פריוואטע זאכן דאס קען מען קיינעם נישט דערציילן, נאר פארן אייבערשטן.

ביינאכט גייט דער 'מומחה'...

וואס איז די גאנצע זאך פון גיין רעדן מיט א מענטש, פון גיין רעדן מיט א 'טערעפיסט', פון גיין רעדן מיט א 'שלום בית מאכער', דו דערציילסט אים דיניע פריוואטע זאכן מיינענדיג אז ער גייט דיר העלפן, און ביינאכט גייט דער 'מומחה' און דערציילט עס איבער פאר זיין חבר: "ער איז דאך א משוגענער, דו ווייסט וואס ער טוט מיט זיין ווייב?! דו ווייסט וואס ער פארלאנגט פון איר?! דו ווייסט פארוואס זיי האבן זיך גע'ט'?! קומט אויס, איך האב געמיינט דו ביסט מיין חבר, איך קען דיר געטרויען מיט א סוד, ביז דער ווייל מאכסטו מיר נאר ערגער מיין מצב.

דערצייל עס אויס פארן אייבערשטן

לאמיר נעמען דעם הייליגן רבי'נס עצות, לאמיר נעמען די עצה פון התבודדות, אז דו האסט זאכן וואס דרוקט דיר דערצייל עס אויס פארן אייבערשטן.

משכבת חיקה שמר פתחי פיה

דער נביא מיכה זאגט (מיכה ו, ה): "משכבת חיקה שמר פתחי פיה", אפילו פון דיין ווייב זאלסטו זיך אפהיטן דיין

מויל; מען דארף נישט דערציילן קיין איבריגע זאכן פאר די ווייב, אז דו דערציילסט איר איבריגע זאכן וועט זי נאכדעם נעמען דיניע ווערטער קעגן דיר. און אזוי זאגן אונז אויך די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה (אבות פרק א, משנה ה): "ואל תרבה שיחה עם האשה", דו זאלסט נישט פארמערן צו שמועסן מיט פרויען, "באשתו אמרו", אפילו מיט דיין אייגענע ווייב, לכאורה וואס הייסט רעד נישט מיט דיין ווייב, מיט וועם דען זאל איך רעדן? פלעגט מוהרא"ש שטענדיג זאגן אז די משנה רעדט נישט פון שמועסן מיט די ווייב שיינע התחזקות, א מעשה פון א צדיק, א שיינע מעשה, א נייעס, די משנה רעדט פון רעדן איבריגע זאכן, דערצייל איר נישט דיניע זאכן וואו דו פאלסט אראפ, וואס גייט אויף דיר איבער, ווי דער תנא פירט אויס: "שאדם מרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנם", אז מען רעדט איבריגע רייד צו די ווייב, זאכן וואס מען דארף נישט רעדן, קומט נישט ארויס דערפון קיין גוטס נאר דאס פארקערטע.

פאזעטיווע אנערקענונג

צו א ווייב דארף מען רעדן נאר פאזעטיוו; זוף נישט קיין נעגעטיווע אנערקענונג פון דיין ווייב, "איך האב נישט קיינעם", "קיינער דארף מיר נישט", דאס זאלסטו נישט זאגן פאר דיין ווייב, פון דיין ווייב זאלסטו זוכן אנדערע אנערקענונג, פאזעטיווע אנערקענונג.

קאוטש באסעס, פענדלעך, פאקלען, קרוינען און פעקלעך, ווייסע פענדען...

איך זע אן עושר האט אנגעקלעבט גאנץ וויליאמסבורג מיט צעטלעך אז ער גייט מאכן א 'הכנסת ספר תורה' שטייט אויף די מודעות: "לענגאויס דעם גאנצן וועג וועלן נאכפארן פון אונטן עיר קאנדישאנד קאוטש באסעס, באזונדער פאר מענער און באזונדער פאר פרויען, פאר עלטערע מענער און פרויען וועמען עס איז שווער צו גיין צופיס אזא לאנגע וועג", "לכבוד של תורה וועט זיין ספעציעלע פענדלעך, פאקלען, קרוינען און פעקלעך וואס וועט ווערן אויסגעטיילט פאר די תינוקות של בית רבן", "ווי אויך וועלן ספעציעלע מלכות'דיגע ווייסע פענדען מיט וואגאנען אנגעלאדענט מיט קאלטע פלעשער וואסער פארן לענגאויס דעם גאנצן וועג", "מען וועט זיך אפשטעלן ביי עטליכע אדמורי"ם... וואס איז פשט פון די הכנסת ספר תורה? נאר ווען קען אן עושר באקומען זיין כבוד און אנערקענונג? ווען ער מאכט חתונה א קינד, פאר דריי יאר צוריק איז געווען ביי די חתונה א ריזיגע מצב, ביי די חופה איז געגאנגען פון ביידע זייטן וואסער... אבער אז מען האט שוין חתונה געמאכט די קינדער וואו קען מען יעצט באקומען כבוד און אנערקענונג? דערפאר מאכט מען אן הכנסת ספר תורה מיט קאוטש באסעס און ווייסע פענדען...

א גוטע וועג פון זוכן אנערקענונג

דאס איז אַבער זייער אַ גוטע וועג פון זוכן אנערקענונג, אַבער די אנדערע וועג פון זאָגן "קיינער דארף מיך נישט", "איך בין אַ רחמנות" - דאס זאָגסטו פאר דיין ווייב! אינדער־היים רעד נאר פאַזעטיוו, אזוי וועט כאַטש איינער האַלטן פון דיר, זי וועט כאַטש האַלטן פון דיר, זי וועט רעדן שייין צו דיר.

"עס קומט אים מער נישט אזא גוטע אַרבעטער ווי מיר..."

אז מען האט דיר אַרויסגעוואָרפן פון דיין אַרבעט, דאַרפסטו דאס נישט דערציילן פאר דיין ווייב, זאג איר: "איך האב באַשלאָסן אַז עס קומט אים מער נישט אזא גוטע אַרבעטער ווי מיר"... פאַרוואס דאַרפסטו איר דערציילן "איך האלט שוין ביי מיין דריטע, פערטע, פיפטע, אכטע אַרבעט וואס מען האט מיר אַרויסגעוואָרפן"? אינדער־היים מוז מען רעדן נאר גוטע נייעס, נאר פאַזעטיווע נייעס.

וואו חברים?! ווען חברים?!

אז דו האסט נישט קיינעם, דו האסט נישט קיין חברים, איז וואס? וואו חברים?! ווען חברים?! וואס איז חברים?! עס איז נישט דא נאך אזא ליגענט ווי חברים! קוק צוריק דיין עבר וועסטו זען, האסט זיך אַוועק גע'הרג'עט פאר דייע חברים, האסט אַוועק געגעבן דיין לעבן פאר דייע חברים, האסט געטון דאס און יענץ פאר חברים און וואס וואס האסטו מיט אים היינט?!

אַ מצוה בלייבט אויף אייביג

מען רעדט נישט פון טון אַ חסד, אַ מצוה, אַ גמילת חסד

פאר אַ חבֿר - דאס בלייבט יא אויף אייביג, דאס בלייבט לעולם ועד, אַבער אז דער חבֿר רופט דיך צו גיין ערגעץ און דיין ווייב וויל נישט דו זאַלסט גיין אהין, רעדסטו איבער דיין ווייב צו גיין צו דייע חברים?! אַ צייט שפּעטער האסטו שוין גאַרנישט מיט יענעם, דו רעדסט שוין נישט מיט יענעם, דו האסט שוין גאַרנישט מיט יענעם.

אויב אַ מענטש האט אַ חבֿר - איז דאס זיין ווייב

מוהרא"ש פלעגט זאָגן: "אויב אַ מענטש האט אַ חבֿר - איז דאס זיין ווייב"; דאס מיינט צו זאָגן, אַ מענטש איז איינער אליינס, אַ מענטש האט קיינעם נישט אויף די וועלט אפילו נישט זיין ווייב, אַבער אויב ער וויל יא זיין מיט חברים איז דאס זיין ווייב און קינדער.

עס איז צוויי פאַרקערטע 'אליינס'

דער אמת איז, אַ מענטש איז 'איינער אליינס', אַבער ער קען האבן 'דעם אייבערשטן אליינס'; עס איז צוויי פאַרקערטע 'אליינס', מען קען זאָגן: "איך בין איינער אליינס" - דאס איז זייער נישט גוט, אַדער קען מען זאָגן: "איך האב דעם אייבערשטן אליינס", דאס איז העכסטע זאך אויף די וועלט, דער מענטש איז נישט אליינס וויל ער שפּירט ווי ער האט דעם אייבערשטן אליינס!

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן לעבן מיטן הייליגן רבי'ן און מיר זאלן פאַלגן דעם רבי'נס עצות, נישט דערציילן פאר קיינעם פּריוואטע זאכן, נאר רעדן צום אייבערשטן אַלעס וואס דרוקט אויפ'ן הארץ וועלן מיר האבן אַ שיינע לעבן, אמן.

נאכ'ן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "אַשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו..."

אַפּטער ווילסטו אויסהערן דיין אינטעררוויז?!

בפּרט מיר בּרסלב'ע חסידים האבן דאך די עצה פון רבי'ן, די עצה פון התבודדות, גיי אין אַ זייט און זאג פאַר'ן אייבערשטן: "הייליגער באַשעפּער איך קען זיך נישט קיין עצה געבן מיט דעם קינד", וועסטו זען אז דעמאלט וועט קומען די יטועה, ווייל ווילאנג מען טראכט 'איך בין שוין אַ געלונגענער מלמד', בפּרט דו האלסט שוין דרשות אויפ'ן מלמדים שטיבל פון קול בּרסלב, ביסט מסביר ווי אזוי מען דארף רעדן צו אַ קינד, ווי אזוי מען דארף זיך אומגיין

צעשמאלצן פון די קינדער, מען זאל דיך נישט פאַלגן, ווי אזוי גייסטו דאס האנדלען?!

פּרוביר אַ אנדערע וועג

מען דארף זיין שטרענג, עס דארף זיין דיסציפּלין אין קלאס; יעדער מלמד האט זיך איר מעטאד ווי אזוי איינצושטעלן סדר אין קלאס, אַבער איך וויל ענק דערמאנען אז קינדער זענען נישט שלעכט, אפילו דאס קינד וואס לאכט זיך אויס און פאַלגט נישט, איז דאס נישט אַ שלעכט קינד, פּרוביר רעדן צו אים אויף אַ אנדערע וועג.

מיט אַ קינד, און אז מען דארף האבן סבּלנות פאר זיי, מאַרנן האט ער שוין אַלעס פאַרגעסן, ער פּראסקעט שוין, ער שלאגט שוין, ער פאַרטעמט שוין, ער קלאפט שוין אַראפּ אַ קינד, אַפּטער ווילסטו אויסהערן דיין אינטעררוויז וואס דו האסט געבן געגעבן? פאַלג דייע שיינע שמועסן וואס דו אליינס האסט געבן געזאגט... דערפאַר איז נאר דא איין עצה, גיי אין אַ זייט און זאג: "הייליגער באַשעפּער איך קען זיך נישט קיין עצה געבן, איך בעט דיר געב מיר פּח", "הייליגער באַשעפּער איך ווייס נישט וואס צו טון, קום מיט מיר אין פּתח", דעמאלט באקומט מען די יטועה.